

SLOVENSKI NAROD.

Prejema vsak dan sveder, isimi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 18 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od štiristopenjske petit-vrste po 6 kr., če se ostanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari.

Pravne razmere v Istri.

Iz Pazina, 16. decembra.

Gospod Bertoša, trgovec, posestnik in prvi občinski svetovalec v Pazinu, je pred nekaj meseci kupil kot vzorec od neke trgovske tvrdke roletni zastor, na katerem je bila naslikana ženska podoba s hrvatsko trobojnico v roki, nad njo pa napis „Hrvatska“. Da občinstvo zastor bolje vidi, ga si ga z njegovim posredovanjem omislili, povzeli ga je pred okno svoje prodajalnice. Okrajnemu glavarstvu pa to ni ugajalo; zankazalo je zato Bertoši, naj sname zastor. Bertoša se je uklonil tej zapovedi ter snel zastor.

Pa ne samo okrajnemu glavarstvu v Pazinu ni ugajalo to, kar je g. Bertoša storil. Tudi nekaterim iredentovcem, ki so radi političnih demonstracij bili že večkrat kaznovani od politične in sodnijske oblasti, ni zastor ugajal in tožili so gosp. Bertošo pri državnem pravdnistvu v Rovinju, češ, da jih g. Bertoša izziva. Državno pravdnistvo, katero vodi mož, ki je sorodnik najstrastnejših iredentovcev v Istri, je res zaradi razobešenja rečenega zastora obtožilo g. Bertošo in danes, dne 16. decembra 1895. po Kristusovem rojstvu, obsodilo je okrožno sodišče g. Bertošo na šest tednov zapora. Gospod Bertoša je torej za to, da se je predrznil, pred svoje okno razobesiti zastor, na katerem je bila naslikana hrvatska zastava, zastava torej, pod katero so se leta 1848 Hrvatje, kri prelivajoč, borili za svojega kralja proti madjarskim puntarjem, obsojen na 6 tednov zapora, in sicer ker ta zastava izziva sinove onih puntarjev, ki so se leta 1848 in tudi pozneje očitno dvignili proti svojemu cesarju. Gospod Bertoša je izzival. Dobro, gospod Bertoša bodi kaznovan!

Nedavno tega, so sedeli v neki gostilni v Pazinu štirje Hrvatje. Dotična gostilna je Italijanom trn v peti, kajti gostilničar je zaveden Hrvat. A Hrvatje ne morejo v Pazinu niti v gostilni Hrvata mirno sedeti, da bi jih ne napala italijanska druhal. Prišli so v gostilno Italijani. Bili so „puro sangue“, dokaz tega njihova imena: Šarec, Drudič, Gabrijelič. „Avita cultura italiana“ morala je priti takoj na dnevni red. Porchi Croati, porcho il loro... —

vsaj tako trdita gostilničar in njegova žena — to so bili izbruhli laške kulture. Čul jih je tudi gostilničar in tudi krotanja ni manjkalo. Gostilničar seveda je branil svojo kožo ter red v svoji hiši. Zdaj je — gostilničar na zatožni klopi, a ne v Rovinju, nego v Pazinu. Toženi so tudi zgoraj imenovani Romulovi potomci. Državno pravdnistvo v Rovinju toži gostilničarja po najhujšem paragrafu — ostale po najmilejšem, ne toži jih pa radi storjenega žaljenja Velečanstva. Dalje. Bilo je neko nedeljo popoldne. Gospod dr. Trinajstić, pazinski župan in deželni poslanec, je šel z nekimi prijatelji v Buzet. Zvečer ob desetih se je vrnil v Pazin. Ker je bila isti dan v Pazinu tombola, in je godba, katera je svirala pri tomboli, bila iz Pulja — vračala se je ravno isti čas v Pulj. Na kolodvoru pazinskem zbralo se je vse polno občinstva. Komaj se je vlak ustavil in je izstopil dr. Trinajstić, nastal je vrisk in pisk! In po celem, kakih 8 minut trajajočem potu od postaje do mesta spremljalo je nad 200 oseb dra. Trinajstića in prijatelje, tuleč: „Fuori il Trinajstić, Abbasso i Croati“ itd. Dva Trinajstićevih spremljevalcev sta bila dejansko napadena. Orožniki, ki so bili nakolodvoru, niso — ničesar videli. Tudi to se je naznanilo okrajnemu glavarstvu, okrajno glavarstvo je odstopilo ovadbo okrožnemu sodišču v Rovinju in to pa spet sodišču v Pazinu. Sodišče je poklicalo nekatere priče. Neka priča je bila pozvana na tretjo uro popoldne, a dotični sodnik prišel je ravno, ko je štiri odbila in priča je morala nanj čakati celo uro. Sodnik je pričo izprašal, a zapisnika ni spisal takoj, nego je rekel, da ga pošlje drugi dan priči v podpis. Pretekli je drugi dan, pretekli je tretji dan, da, pretekli je cel mesec in šele potem je priča dobila v podpis rečeni zapisnik. Tako se je vršila preiskava v tej zadevi.

To smo zapisali brez komentara, grofoma Bardeniju in Gleispachu v informacijo.

Državni zbor.

Na Dunaji, 18. decembra.

Začetkom seje je zbornica vzprejela pri drugem in tretjem branji zakonski načrt o organizaciji sanitetnih uradnikov ter rešila nekatere manjše pred-

loge, potem pa nadaljevala proračunsko razpravo in sicer o poglavjih „centrala ministerstva notranjih del“, „politična uprava“, „javna varnost“.

Mladočeh dr. Formanek je ostro kritikal uradovanje češkega namestnika in posamičnih okr. glavarjev na Češkem ter zlasti tožil, da se pri pol. upravi nedopustno protežira plemstvo. Neki princ Hohenlohe-Schillingensfeld je vstopil l. 1838 v drž. službo in bil pet let potem že okrajni glavar, grof Chotek je po dveh letih službovanja postal namestniški tajnik, grof Trautmannsdorff v istem času okr. glavar. Grof Montecuccoli je preskočil devet koncipistov, grof Thun trideset koncipistov neplemenitašev! (Kronawetter: Ker so vsi plemiči pametni ljudje! Stransky: Komur da Bog plemstvo, temu da tudi službo. Kronawetter: Komur da Bog službo, temu da tudi pamet.)

Grof Palffy je grajal razmere pri zastavljalnicah in dokazal, da pobirajo zastavljalnice po 14, 17 in 20%, kar je v očitnem nasprotju z zakonom o oduštvu.

Posl. Pfeifer je navajal sveto pismo v dokaz, da so že asirski kralji spoštovali jezikovno ravnopravnost, v Cislitvanski pa se še vedno ne. Opozarjal je na to, da se ministerjalni ukaz glede jezikovnih razmer pri političnih uradih ni razglasil v dež. zakoniku in pozabil. Če ni dobiti uradnikov in profesorjev, slovenskega jezika popolnoma zmožnih, je uzrok to, da Slovencem ni dana prilika, se izobraziti v svojem jeziku. Boljše službe so domena nemških uradnikov in vrh tega se plemstvo nedopustno protežira.

Posl. dr. Kronawetter je govoril o dunajski prostituciji, žigosal policijo in tiste, ki iz gole sebičnosti nasprotujejo temu, da bi se ženskam odprle nove službe.

Posl. dr. Ebenchoch je govoril o gorenje-avstrijskih potrebah, posl. dr. Scheicher pa je zahteval, naj se prekliče Kielmanseggov ukaz in naj se podržavijo zavarovalnice zoper nezgode. Ko je govoril še vladni zastopnik, se je razprava pretrgala.

Posl. Steiner je nujno zahteval, naj bodo vsa učiteljska mesta tudi na ženskih šolah dostopna moškim. O tem predlogu se je unela daljša debata.

Listek.

Institutka.

(Spisal Fr. G. Kosec.)

(Dalje.)

Ida ji ni vedela kaj odgovoriti; hitro se je poslovila in jezna odšla.

„Hm, francosko, laško... hm! — šivati, krpati, to je glavno! Ali naj nosim vsako luknjico k šivilji? Hm! — to bi morala biti grofinja!“ — jezila se je teta še dolgo po ladinem odhodu, mož ji je pa pritrjeval.

„Neumnost, pravim, so te dunajske dekliške šole! Usta v različnih jezikih pačiti, pa šariti z našemarjeno obleko, to se uče, drugega nič. Doma naj bi bila ostala, v slovenskih šolah, — a ne na Dunaj... neumnost!“

Ida pa je hitela k botri, bogati krčmarici, katera jo je vedno posebno ljubila.

„Oh, to si lepa, to si lepa!“ — vzkliknila je debeluhasta krčmarica ter ji s svojimi bujnimi ustnicami pritisnila na obe lici zapored par širokih poljubov, da je njeno cmokanje kar odmevalo. „Oh,

pri nas, v tem pustinarskem trgu pa smo še tako zaostali! Nobena se ne zna tako pripravno obleči; — oh, res tako Ti stoji obleka, kakor bi bila ulita na život. — Pa sevé, kdor zna ter vidi druge, se že lahko! Nò čaj, sedaj imamo Tebe; povedati nam boš morala, kako se to in ono naredi, kaj je modno in elegantno... oh, Idka, tako sem vesela, da si prišla domov, — pa sédi vender, dušica!“

Krčmarica jo je posadila na široko zofo, pa brzela okoli Ide, ki ni prišla do besede ter govorila in govorila. Potem je stekla v kuhinjo ter se za nekaj hipov vrnila.

„Pokusiti moraš malo naših povitic, katere sem spekla ravno sinoči; jutri bo praznik in ljudje jih zahtevajo. Pa je križ s to peko! — Saj vse natanjko premerim koliko poličev moke vzamem, koliko perišč soli, koliko drožja itd., pa mi časih vender-le noče prav vzhajati. Veš kaj Ida, ko bom prihodnjič pekla, mi boš malo posvetovala, kaj ne?“

— Saj vem, da si se na Dunaji vsega naučila. — Nò, sedaj pa malo prigizni... katero hočeš — medeno, rozinovo, lešnikovo, orehovo, — kar odreži! — Vidiš, to-le je pa malinovec domačega pridelka. V jeseni sem ga napravila dvajset velikih steklenic; — ali malo kalen je letos, ne vem, kaj sem zagre-

šila; — letos boš pa še Ti poleg, kaj ne? — Pokusi!“

Ida je jela in pila, pa prikimala, zakaj zgovorna botrija je ni pustila do besede, kar pa je bilo Idi prav ljubo; saj bi ji morala sicer priznati, da vsega tega, o čemer želi krčmarica sveta in pomoči, ona kar nič ne razume...

Ti ljubi Bog, kakšni nazori! — Torej srajce šivati, raztrgano perilo krpati, krila delati, kuhati, peči, malinovec pripravljati... to naj bi se bila učila v institutu, da bi imponovala tem ljudem?!

O busolah, elektroforih, kompenzacijskem nihalu, — o progresijah, permutacijah, rentnih računih, — o rizopodih, celenteratih, artropodih, molumskih, — o teoriji Rousseaua, o pomenu Lockeja, Pestalozziju Lindtnerja, — o nemških romantikih, klasikih, simbolikih, — o italijanskih humanistih, francoskih rejalistih in naturalistih, — oh, o vsem tem in še o marsičem drugem pa je ne popraša nihče, prav nihče! — Koliko bi vedela o tem govoriti!

Tako se je godilo Idi prvi teden njenega bivanja doma. Zlovoljna je bila in užaljena. Drugi teden je ostala pri domu, pogovarjala se z materjo, največ pa čitala. Mati je imela zmeraj dovolj opravila: sedaj v kuhinji, sedaj v kleti, potem pri poslih

Posl. Lienbacher je interpeloval, ali misli, predsednik da je treba voliti predsedstvo v vsakem zasedanju posebe ali le vsakih šest let. Predsednik Chlumecky je odgovoril, da vsakih 6 let.

Prihodnja seja bo jutri.

V Ljubljani, 19. decembra.

Hrvatska narodna stranka baje hoče premeniti svoje ime in se bode v bodoče imenovala liberalno, kakor se imenuje vladna stranka na Ogerskem. Naslov narodna stranka jej pač ni več prijal, kajti pravic hrvatskega naroda stranka že dolgo ne brani. Seveda ime liberalna pa tudi zanjo ne bode primerno, ker pod njo ne cvete svoboda, temveč je pripravljena podpirati vladu v vseh njenih policijskih naredbah. Baš v vprašanju o madjarskih zastavah je dovolj jasno kazala, da ni niti narodna niti liberalna. Njen liberalizem je popolnoma podoben liberalizmu ogerske vladne stranke in avstrijske zedinjene leve, ki tudi hočeta veljati za liberalni. Pričakovati je celo, da na Hrvatskem v svojem hrepenenju pa posnemanju Madjarov tudi poskusijo s podobno cerkveno politiko, kakor so na Madjarskem. Na Hrvatskem bi najbrž še glajše šlo, ker ban ima vedno v saboru večino, kakoršne si le želi. Govori se, da tudi premembo imena vladne stranke najbolj želi ban sam in bode to najbrž v Budimpešti naslikal kot velik uspeh svoje politike.

Zmaga ruske diplomacije. Sultan je dovolil, da vsaka velevladst pošlje še po jedno vojno ladijo pred Carigrad, toda Angleži tega uspeha evropske diplomacije niso veselili. Sprva je bila namreč Anglija sprožila armensko vprašanje, angleška vlada je imela prvo besedo in v Londonu so mislili, da bodo tudi imeli kaj koristiti. Kmalu je pa vodstvo orijentske politike Angležem izvila iz rok Avstrija. Grof Goluchew ki in avstrijski veleposlanik v Carigradu sta imela prvo besedo. To je v Angliji vzbudilo veliko nevoljo in zginilo je navdušenje za armenske stvari. Ko so pa velevladst jele zahtevati, da smejo poslati še po jedno vojno ladijo pred Carigrad, je pa Rusija dobila prvo besedo. Zastonj so dolgo velevladst priganjale Turčijo in jej pretile. Govorilo se je celo o ultimatumu, kateremu se pa Rusija ni hotela pridružiti. Sultan se za vse ni nič zmenil in bati se je že bilo popolne blamaže. V tem kritičnem trenutku pa pride k sultanu ruski veleposlanik Nelidov in sultan je takoj dovolil. Občno se to zmatra za zmago ruske diplomacije nad angleško. Londonski časopisi hudo zabavljajo. Salisbury pa ne mara več slišati o armenskem vprašanju, niti vzprejeti ni več hotel neke armenske deputacije.

Dogodki v Turčiji. Vstaši v Zajtunu so nekda zadnje dni požgali in oropali deset vasij in pobili 266 ljudi, nad 100 jih pa poškodovali. Prebivalci sosednih krajev beže v druge kraje. Več bogatejših ljudi iz Armenije je zadnje dni prišlo v Carigrad, ker v Armeniji niso bili več varni. Tudi na Kreti so poslednji čas bili boji mej vstaši in vojaki in je bilo na obeh straneh več ubitih in ranjenih. Govori se pa, da v Carigradu resno mislijo vpeljati reforme v Makedoniji, da bi vsaj makedonsko vprašanje za nekaj časa spravili s sveta. Stvar pa ni lahka, ker v Makedoniji biva več narodnostij, ki so druga drugi nasprotni in se to na-

na vrtu in v hlevih pri kravah, voleh in konjih. Dasi se ni sama dotaknila skoro nobene stvari, bila je vendar povsod poleg: tu je nadzorovala, ondi svetovala, ukazovala, opominjala in zopet drugej kazala. Vse je videla in vedela. Ker je bil oče navadno z doma po svojih opravkih kot veletržec z žitom in sočivjem, pri čemer mu je pomagal liden starjši brat Tone, morala je mati doma gospodinjiti in gospodariti.

Minul je tudi drugi teden; Ida je prečitala že vse knjige, katere so ji bile neznane v pičli očetovi knjižnici, in začela se je kruto dolgočasiti.

„Oh, Tilka, kako hrepenim po Tvoji družbi, — nazaj po veselih uricah v institutu! Zaman!“ — tako je pisala parkrat na Dunaj, pri tem pa pretakala solze. — Kaj naj li počne? — Mari naj zneva jame študovati kemijo, liturgijo...? — Oh Bog, še na Dunaji ji je bilo strašno, zoperno to suhoparno učenje!

Pohajkovala je cel dan, pretikala vse kote, postajala v kuhinji, v kleti, v žitnici, v hlevu, — povsod je bila preganjajoča si dolge ure.

In tako se je zgodilo, da je stopila nekega dne mati k liden ter ji šepnila na uho: „Ostani tu, pa pazi, da bode kuharica porabila vso moko za

sprotstvo od zunaj podpihaje. Seveda, če bode Turčija resno voljo imela, bode že kaj storila, posebno ker ve, da se jej Srbije in Grške ni preveč bati, ako ustreže željam Bolgarov. Zabavljali bodo pač v Atenah in Belemgradu, a vojne ne bodo začeli, za to jim manjka denarja.

Italijanske želje po Albaniji. Že za časa rusko-turške vojne so Albanci hrepeli po prisvojenju Albanije. Tudi sedaj Italija obrača posebno pozornost na turške zadeve in to jedino zaradi tega, ker se nadeja, da jej jedenkrat za plačilo pripade Albanija. Albanci so namreč po jeziku Romani in zatorej mislijo Italijani, da imajo do nje nekaj pravice. V Italiji se je osnovalo neko društvo izseljenih Albancev, katero ima namen gojiti zveze s svojo domovino. V resnici je pa to društvo le nekako orodje italijanske vlade in mej Albanci razširja misel, da je njih jedina rešitev zedinjenje z Italijo. Te dni je to društvo izdalo neki poziv, da velevladst naj delujejo za samostojnost Albanije ali pa za neno zedinjenje z Italijo. — Če bi se Italiji posrečila nje namera, požrla bi zopet mnogo Slovanov. V Albaniji niso le Romani, temveč je večina prebivalstva prav za prav slovanska, zlasti krepki gorski rodovi so vsi Slovani.

Načrt zakona proti igralnicam. Belgijski minister Lejeune je bil zbornici predložil načrt zakona proti igralnicam. S tem zakonom pa ne bode nič, ker ima angleški milijonar North, ki hoče v Ostendu igralnico osnovati, preveč uplivnih zagovornikov. Dunajska „Reichspost“ trdi celo, da je najuplivnejši zagovornik te igralnice kralj Leopold sam. Seveda odgovornost za resnico te vesti moramo prepuščati dunajskemu protisemitskemu listu.

Nemški cesar in knez Bismarck. Te dni je nemški cesar Viljem nakrat obiskal kneza Bismarcka. N-kateri mislijo, da je to v zvezi z bližajočo se petindvajsetletnico nemškega cesarstva, ki je največ delo Bismarckovo. Verojetneje je pa, da je cesar šel v Friedrichsruhe k Bismarcku po sveto, kako bi uničil socijalne demokrate. Kar je dosedaj storil proti njim, je le povečalo njih popularnost. Ne le od socijalnih demokratov, temveč še od drugih strank se oboja postopanje cesarjevo. Posebno je v rezkih besedah to storil v državnem zboru pri staš južnonemške ljudske stranke Hausmann, ki je zlasti tudi surovo govorjenje vojnega ministra ožigosil. Grajal je, da cesar govori, kadar ni zraven svetovalcev krone, ki bi govore priredili. Najpomembnejše je pa, da se noben poslanec ni oglasil, da bi branil cesarja in vladu. Kakšne svete je dal Bismarck cesarju, se najbrž ne bode izvedelo. Vsekako je pa karakteristično, da cesar mora obiskavati kancelarja, katerega je bil tako samovoljno odpravil. Stari Bismarck je pač grajal marsikaj, kar se je storilo od takrat, ko on ni več na krmilu.

Volilna pravica stalnih učiteljev.

„Učiteljski Tovariš“ piše: Vloga, koju je učiteljsko društvo logaškega okraja vložilo pri okrajnem glavarstvu radi občne volilne pravice, imela je takoj dobre posledice. Cerkniško županstvo vpisalo je v volilni imenik tudi tamošnja gospoda učitelja, a gospodu kapelanu Lavrenčiču to ni ugajalo. Ker je živel še vedno v mislih, da učitelj nima pravice voliti, je reklamoval. Okrajno glavarstvo pa

testo, pa da raztrese enakomerno po razvaljanem rozine, smetano, jajca, sladkor... Zdi se mi, da kuharica ni povsem poštena.“

Ida je ostala celo dopoldne v kuhinji ter pomagala skoro nevedé in nehoté to in ono, — mati pa je nadzorovala mej tem drugej.

Zopet drugo pot, početkom tretjega tedna, je prišla šivilja, da napravi deklam in kuharici nova krila.

„Pogovori se Ti z njo, pa ostani pri njej, morda treba kaj pomagati!“ — dejala ji je zopet mati in Ida — kaj je hotela, saj ni vedela kam s časom! — je rada storila, kar je želela mati. In vrezovali sta s šiviljo, ki je bila jako gostobesedna in prikupljiva, na pol kmetska, na pol gospodska punica, ter sešivali razne kose prav cel teden, da je bilo veselje. — Ida se je bila v institutu naučila sukati iglo pri umetelnem ušivanji zaznamovalnih črk, vezenci pisanih robcev, sestavljanji vzorcev in modelov itd., trebalo ji je le še praktične igline uporabe. Te pa se je pod prijaznim navodom šiviljinem polagoma, a dobro priučila. V pogovoru o tem in onem kroju, o tej in oni noviteti v modi umela ji je šivilja povedati, počasi vse skrivnosti šivankarstva, Ida se je jela živahno zanimati in pri

je zavrlo dotično pritožbo ter dalo sledeče poučilo: „Isto tako (gospod Lavrenčič je bil reklamoval tudi zoper mnogo posestnikov, a ona razsodba nas ne mika) se ne more ugoditi daljni zahtevi pritožnika, da se iz volilnega imenika zбриšeta Piš Rudolf, učitelj v Cerknici, in Juvanc Ferdo, učitelj v Cerknici, ter se ta zahteva odklanja iz naslednjih vzrokov: Vsled določila § 1. št. 2 odstavka f občinskega volilnega reda za Kranjsko imajo volilno pravico za občinski zastop tudi — načelniki — in višji učitelji obč. ljudskih šol. Ker so se v zakonu uvedli poleg načelnikov (to je po sedanjih nomenklaturi — nadučiteljev) tudi z besedico „in“ višji učitelji kot opravičeni občinski volilci, se ima smatrati, da pomenja izraz višji učitelj toliko kot stalno nameščen učitelj, ter se je izraz „višji učitelj“ rabil le zaradi tega, da se s tem označi stalno nameščen učitelj (po tedanji nomenklaturi „Lehrer oder angestellter Lehrer“), ter da se je ločil od šolskega pomagala ali podučitelja (sedaj provizoričnega učitelja). Vsled tega mora se stalno nameščenim učiteljem pripoznati po navedenih postavnih določilih volilna pravica ne samo za deželni zbor, ampak tudi za druge postavne zastope, osobito ker bi bilo krivično, ako sme posestnik, ki plačuje 5 gl. davka, voliti, stalno umeščen učitelj pa ne.“ Starotrški, po ogromni večini konservativni odbor pa ni hotel vpisati tam službujočega učitelja v volilni imenik, vsled česar sta se gospoda tovariša pritožila ter dobila sledeči odlok: Vsled Vaše pri županstvu v Starem trgu vlozene reklamacije z dne 23. vinotoka tekočega leta, da bi se vpisali v volilni imenik občin Stari trg za volitev volilnih mož za deželnega poslance, določa c. kr. okrajno glavarstvo na podlagi §§ 10. in 15. volilnega reda za deželni zbor kranjski in v smislu § 1. št. 2 odstavka f občinskega volilnega reda za Kranjsko: „Vaši reklamaciji se ugodi, ter ste se tu uradno vpisali kot stalno nameščen učitelj štirirazredne ljudske šole v Starem trgu pri Ložu v volilski imenik občine Stari trg za volitev poslancev v deželni zbor; to pa iz naslednjih vzrokov: Glavom določila § 1. št. 2 odstavka f občinskega volilnega reda za Kranjsko, imajo volilno pravico za občinski odbor tudi načelniki in višji učitelji občinskih ljudskih učilnic. Glede na to, da so se navedli v zakonu zraven načelnikov ljudskih šol t. j. sedanjih nadučiteljev tudi višji učitelji kot volilci, se ima smatrati, da pomenja izraz „višji“ učitelj toliko kot stalno nameščen učitelj, ter se je izraz „višji učitelj“ v zakonu rabil le zaradi tega, da se s tem označi stalno nameščen učitelj (angestellter Lehrer) ter loči od šolskega pomagala (Schulgehilfen) ali podučitelja, to je sedanjih provizorično nameščenih učiteljev, ki niso bili stalno namešчени (definitivni). Vsled tega mora se Vam priznati volilna pravica za volitev v deželni zbor, kakor tudi za druga postavna zastopstva, kot občinski odbor in državni zbor. S tem se obvešča tudi županstvo v Starem trgu. C. kr. okrajno glavarstvo v Logatcu, dne 25. vinotoka 1895. — Dell Cott m. p.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 19. decembra.

— (Repertoire slovenskega gledališča.)

Danes se bode pela Humperdinckova lepa opera „Janko in Metka“. Želeli bi pač bilo, da bi vzlic bližajočim se božičnim praznikom bilo gledališče danes bolje obiskano, nego pri prvih dveh predstavah te opere, zlasti ker je „Dram. društvo“ žrtvovalo za insceniranje jako lepe novice. V soboto se bo, kakor smo že naznanili, predstavljala štiri-dejanska ljudska igra s petjem „Brat Martin“, o kateri smo uverjeni, da bo občinstvu jako uga-

tem čisto pozabila na svoj dolgčas. — Ko sta napravili obleke poslom, prinesla jima je mati še cel zavoj kotenine. In zopet sta se lotili primerjanja, razrezovanja in sešivanja raznih srajc, hlač, spodnjic itd.

Na liden prošnjo naročil je oče „Modni list“ in po njem sta študovali različne kroje, načrta, vzorce, slike itd.

Ida pač ni vedela, da je šla nevedé v past, v katero jo je zvalila skrbna in — praktična mati, ki je gojila v srci mnenje brata čevljarskega mojstra:

„Neumnost, pravim, so te visoke dekliske šole na Dunaji za Slovence! — Kuhati, šivati, gospodinjiti mora znati predvsem naše dekletke, če hoče biti kdaj dobra gospodinja pametnega Slovenca!“

Šivilja je odšla, pustivša nekaj začetega in označenega dela, kar je Ida sama skončevala. — Dolgčas ji ni bilo več, saj je imela odsej vedno dovolj opravka. Sedaj že ni mogla več držati križem rok; zmeraj si je poiskala dela ter nadomestovala pri napornejših opravilih svojo mater.

Z veseljem se je lotila domačih gospodinjskih opravkov in bila nekam ponosna, kadar se ji je dobro obneslo. Nikdar ni občutila tako sladkega zadoščenja in samozvesti v institutu ob svojih dolgočasnih knjigah! (Da je prib.)

jala, ker je mična in zabavna ter pisana s pravim humorjem. Dunajčanom se je tako prikupila, da je pri vsaki predstavi Rajmundovo gledališče razprodano.

— (Diletantska predstava na korist družbi sv. Cirila in Metoda.) V ponedeljek smo pričeli pojasnilo odbora šenklaško-frančiškanske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda glede nameravane diletantske predstave. Ker se v nekaterih krogih napačno tolmači to pojasnilo, naj izpregovorimo nekoliko besed. Kakor znano so nedeljske predstave v našem gledališču vedno najbolj obiskane. Z ozirom na ogromne stroške, katere ima gledališče, je absolutno nemogoče, da bi moglo izhajati, ko bi oddalo jedno nedeljo. Sicer pa tudi nikakor ne gre, da bi si jedno narodno društvo pomaglo s tem, da bi drugemu prav tako važnemu če ne še važnejšemu društvu delalo škodo. Zategadelj je bilo stališče, na katero se je postavilo „Dram. društvo“, povsem korektno, tembolj, ker bi bilo gledališče razprodano, tudi ko bi se diletantska predstava priredila šele po sezoni. Cenjene dame, ki so prirejale diletantsko predstavo, naj to blagohotno uvažujejo in naj prirede predstavo na pr. na velikonočni ponedeljek.

— (Razsvetljava v „Narodnem domu“.) Kakor znano, bode „Narodni dom“ v Ljubljani napravil lastno razsvetljavo, dokler se ne upelje mestna električna razsvetljava. Dotične stroje, ki so že na potu v Ljubljano, posodila je tvrdka Siemes & Halske na Dunaju in sicer: ležec lokomobil brez koles, zgrajen za napetost 7 atmosfer, ki ima dva zamašnjaka s premerom 1750 milimetrov; nadalje jedno dinamo mašino, ki daje električne toke za 110 Voltov in ima zaključen meden 56delni komutator, in poleg tega še jedn rezervni dinamo jednake vrste. Ker je v posloppu samem za razsvetljavo že vze pripravljeno, vsi prevodniki položeni in ker so tudi svetilnice večinoma že gotove, upati je, da bode v prav kratkem času vsa naprava funkcionirala. Parno mašino in dinamo postavil bode odbor v stavbinsko barako, katero je v ta namen stavbeni mojster g. Zupančič društvu brezplačno prepustil.

— (Poštno vodstvo) nam piše: Povodom izrednega pomnoženega poštnega prometa v božičnem času, se bodo od 19. do 24. t. m. podaljšale uradne ure pri tukajšnji predaji pošiljatev vožne pošte, in sicer tako, da se bodo od 8. ure zjutraj do 7. ure zvečer brez presledka vzprejemale pošiljatve. Občinstvo se zaradi tega z ozirom na svoj lastni prid, kakor tudi na to, da pšti omogoči njeno težavno nalogo laže in ugodnejše rešiti, nujno prosi, da kolikor mogoče že v dopoldanskih urah ali vsaj kmalu popoldne pošiljatve na pošto prinese, ako želi, da se iste takoj isti dan odpošljejo. Da gredo poštna manipulacije hitreje in lažje od rok, se priporoča, da so zavoji obsegu, teži in daljavi pota, katerega imajo narediti, primerno trdno in trpežno narejeni in imajo natančen in razločen naslov. Naslov sam naj se zapiše naravnost na papir, platno ali v kar se je blago zavilo; če bi pa to ne bilo mogoče, naj se naslov na pošiljatev prišije ali pa tako prilepi, da se cel naslovni listek dobro in trdno drži, nikakor pa ne zadostuje naslov s pečatnim voskom napečati. Zelo se priporoča, da se tudi v pošiljatev samo pridene še jeden natančen naslov, ker je potem, ako se jo odpre, pošti mogoče, dostaviti jo tudi v tem slučaju, če se je zunanji naslov zgubil ali pa tako zbrisal, da ga ni mogoče več brati. Tudi je želeli, da strauke spremnice pravilno napišejo in natanko naznanijo vsebino, da se jim ne delajo ovire pri predaji. Da bode mogoče dohajajoče pošiljatve hitreje dostavljati, se posamezne strauke vlnudno prosijo, da dostavljalca poštnih pošiljatev kolikor mogoče hitro in nemudno odpravijo t. j. hitro podpišejo oddajne listke in poravnajo poštno pristojbino; kajti vsako tudi najmanjše zadrževanje zavira občutno ves promet.

— (Pohlevno vprašanje) Piše se nam: Ali so res v Ljubljani že popolnoma izumrli oni možje, ki so nam čistili v zimskem času ceste? Skoro bi človek mislil, da je tako, ako pogleda na grozno blato, po katerem nam je hoditi! Želimo, da se merodajni faktorji vzbudijo iz svoje apatične letargije, predno vsi utonemo v blatu — Več taci, ki morajo mnogo hoditi po mestu.

— (Škofjeloška čitalnica) imela bo v nedeljo 22. t. m. ob 7. uri zvečer redni občni zbor z običajnim vzporedom.

— („Gorenjski Sokol“.) Iz Kranja se nam piše 15. t. m. Danes dopoldne je deputacija osnovnega odbora „Gorenjskega Sokola“: gg. F. Omersa F. Sajovic in G. Eržen šla k zavednim meščanom prositi jih, naj pristopijo „Sokolu“. Težka bila je naloga deputacije, toda pot je olajšal sobotni „Narod“ za kar se njega dopisniku g. M. iskreno zahvalujemo, kajti zavedni Slovenci starega Kranja vzprejeli so deputacijo z velikim veseljem in pristno navdušenostjo, ter obljubili vsi podpirati prekoristno in že zdavnaj zaželjeno društvo. Zagotovljeni smo, da bode društvo lahko in z velikim uspehom delovalo na narodnem polju, ker se mu je obljubila pomoč od vseh strani. Veliko naidušenje nastalo je tudi mej onimi društveniki, kateri so se do sedaj oglasili in komaj pričakujejo dneva, s katerim se začne telovadba. Da so to zamore čim prej doseči, sklical se je že občni zbor na dan 22. t. m. popoldne ob 3. uri v gostilno g. Mayerja ml., h kateremu se vabijo v prvi vrsti gg. meščane mesta Kranjskega, nadalje pa vsi somišljeniki cele Gorenjske. Na dnevnem redu so: Osnovanje odbora, predložitev pravil in razni nasveti.

— (Občinska volitev v Novem mestu) Piše se nam: Pri volitvah v mestni zastop, katere so se vršile dne 17. in 18. t. m., postavila je samo narodna stranka kandidate in so bili vsi skoro soglasno izvoljeni in sicer sledeči gg: Agnič Andrej, posestnik in kleparski mojster; dr. De Franceschi Peter, primarij bolnice usmiljenih bratov; Fajdiga Ignacij, c. kr. profesor; Golja Ljudevit, c. kr. dež. sodnijski svetnik; Guštin Adolf, posestnik in trgovec; Kos Anton, posestnik in krčmar; Košiček Jože, posestnik in ključavničarski mojster; Krajec Ivan, posestnik, tiskar in trgovec; Mehora Janez, posestnik, pekovski mojster in trgovec; Mramor Miha, posestnik in strojarski mojster; Pauser Adolf st., posestnik in trgovec; Perko Franc, posestnik in trgovec; dr. Poznik Albin, c. kr. notar in posestnik; Rosmann Karol, posestnik in gostilničar; Skale Otmar, c. kr. živinozdravnik; dr. Schegula Jakob, advokat in posestnik; Škerlj Ivan, c. kr. dež. sod. svetnik in Umek Vinko, posestnik in mizarski mojster. Kot namestniki so pa: Durini Viktor, posestnik in trgovec; Ferlič Janez, posestnik; Jazbec Jože, posestnik; Kastelic Franc, posestnik; Košiček Franc, posestnik; Mohar Martin, c. kr. vodja pom. uradov v p. in posestnik; Pauser Adolf ml., trgovec; Seidl Franc, posestnik in trgovec in Surz J. N. posestnik in trgovec.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda na Vranskem) priredi na dan 29. t. m. v Šentakovi gostilni ob 6. uri zvečer občno zborovanje z običajnim vzporedom.

— (Samomor.) Dne 18. julija se je v celjskem hotelu ustrelil neznan človek, ki je bil oblečen z duhovsko obleko. Šele sedaj se je sodno dognalo, kdo je bil samomorilec. Bil je to kaplan v Schaefernu blizu Friedberga V. Lenhart. Kakor znano, se je zatrjevalo, da je bil samomorilec potepuh, ki je bil le oblečen z duhovsko obleko, a sedaj se je izkazalo, da je bil res duhovnik.

— (Čudno postopanje tržaškega namestništva) „Edinost“ je iz najboljšega vira izvedela, da je naučno ministerstvo že rešilo rekurz zaradi slovenskih tržaških šol in rešitev posla tržaškemu namestništvu že prve dni meseca septembra, rekurentje pa se še do današnjega dne niso obvestili o tej rešitvi in ne vedo, jeli ministerstvo ugodilo njih zahtevi ali jo odbilo!

* (Živa pokopana) Dva delavca sta včeraj v Döblingu pri Dunaju kopala vodnjak. Jama je bila že jako globoka, ko se je jamska stena jela trgati in se zemlja hkrati usula na delavca ter ju živa pokopala. Takoj so se začela rešilna dela, vendar je malo upanja, da bi delavca bila še živa.

* (Nezgoda na železnici.) Pri postaji Stiepanak blizu Muravske Ostrovice sta včeraj trčila dva vlaka. Več vagonov je bilo potrtih, strojevodja pa se je ubil.

* (Nenavadna strast.) Berolinska policija je zasačila nekega mladega moža, ki se je na ulici približeval na pol odraslim deklicam in jim skrivaj odrezal kite. V njegovem stanovanju je policija našla celo zbirko kit. Aretovanec je povedal, da mu je glajenje ženskih kit najmilejša zabava. Sloveči psihijater Krafft-Ebing se utegne najbolj zanimati za ta slučaj.

* (Nesreča na morju.) Nemški parnik „Athena“ je dne 15. t. m. pri kap Mayu ponesrečil. Kotel je eksplodiral in ladja so je potopila. Utonilo je štirinajst mornarjev, rešili so se samo štirje.

Darila:

Družbi sv. Cirila in Metoda darovali so v ime odkupa od običajnih novoletnih in družih voščil odbornikom Šentjakobsko-Trnovske ženske podružnice: Po štiri krone: Gg. Rozman Ivan, častni kanonik in mestni župnik, Vontčina Ivan, l. mag. svetnik, Vrhovnik Ivan, mestni župnik, Zupan Tomo, c. kr. profesor; Gospod Kuralt Josip, mestni bran. kancelist tri krone; Po dve krone: Gosp. Barle Francišek, mag. kancelist, gđ. Cvek Amalija, posestnica, gg. Gutnik Anton, mag. kancelist, Hrast

Janez, mestn. hran. tajnik, Naglič Ivan, magistr. uradnik, Oblak Ivan, mestni kapelan, Pretnar Francišek, mestne hraniln. blagajnik, Prezel Ivan, molar, Sežun Albert, magistr. uradnik, Soklič Ivan, trgovec s klobuki; Po jedno krono: Gospa Blaznik Alojzija, trgovčeva žena, gg.: Bradaška Ferdo, mestni blagajnik, Debevc Andrej, mag. rač. asistent, Drenik Miroslav, davčni ekesekutor, Fink Veličan, mag. rač. oficijal, Frelih Ivan, hran. uradnik, Gorjanc Jakob, mag. uradnik, Hribar Ivan, mestn. blag. asistent, dr. Illner Francišek, mestni policijski zdravnik, Jak Slavoj, mag. uradnik, Kališ Ivan, mag. oficijal, dr. Kopřwa Ivan, mestni fizik, Kozjek Ivan ml., Lavrič Marija, krčmarica in branjevka, Mkuš Ivan, mag. uradnik, Petřik, inženier, Podgoršek Fran, mestni pol. komisar, gospa Podlesnik Marija, usnarjeva soproga, R. J., Sbrizaj Ivan, mestni inženier, Sušnik Evgen, mestne hran. uradnik, Šešek Ivan, II. mag. svetnik, Tomec Jakob, l. mestni komisar, Trdina Fran, mag. rač. priglednik, Trstenjak Anton, mestne hran. kontrolor, dr. Ušeničnik Fran, mestni kapelan. I. zbirka: 65 kron.

Uredništvu našega lista je poslal: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod Fran Konšek v Trojanah 6 kron, iz nabiralnika. „Bog i narod!“ Žveli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Književnost.

— „Koledar“ za prestopno leto 1896. Veljaven posebno v goriški nadškofiji. II. letnik. V Gorici, 1895. Natisnila, izdala in založila „Goriška Tiskarna“ A. Gabrček. Str. XLVIII. + 128. Cena 40 kr. Mimo koledarske vsebine prinaša ta lično natisnjeni koledar več zanimivih razprav naslovljenih „Zgodovinske črtice iz poknežene grofije goriške in gradiške“, spisal S. Rutar, povest „Figura“, ruski spisal Leskov, preložil Podravski in povest „Iz križarskih bojev na Poljskem“, poljski spisal Elvard Zorjan, poslovenil Podravski.

Brzjavke.

Dunaj 19. decembra. Trgovinski minister je v današnji seji predložil poslanski zbornici načrt obrtne reforme. Načrt odklanja sledeče zahteve, naj se urede obligatorne preskušnje pomočnikov in mojstrov, naj morajo trgovci dokazati svojo osposobljenost in naj se konfekcionarjem prepove delati obleko po v zeti meri, pač pa poostruje načrt vse določbe glede dokaza osposobljenosti za obrtnike in razširja kompetenco obrtnih za drug.

Dunaj 19. decembra. Poslanska zbornica nadaljuje danes razpravo o proračunu ministerstva notranjih del.

Dunaj 19. decembra. Laški poslanci so se včeraj in danes pod predsedstvom goriškega poslanca Hohenlohea posvetovali o ustanovitvi laškega kluba.

Dunaj 19. decembra. Komisija gospodske zbornice je zavrgla predlog, naj se proglasi agrarni odsek permanentnim, da bi se mogla mej počitnicami poslanske zbornice vršiti kmetijska enketa.

London 19. decembra. Vsi tukajšnji listi konstatujejo, da je mej Zjedinjenimi državami in Angleško nastal konflikt skrajno kritičen. Irska liga v Novem Yorku je izdala oklic, v katerem obeta Zjedinjenim državam 100.000 vojakov, če pride do vojne z Angleško.

Poslano.*

Javno mnenje ljubljansko se bavi že dlje časa z uršulinskim samostanom. Skrivnostno se pripovedujejo reči, katerih razsodni ljudje nečejo verovati, a se jih toliko tidovratneje drže preprosti ljudje. Gospod spirital pri uršulinkah V. Eržen je po tukajšnjih listih pobijal te govorice ter pretil s tožbami. Ali vse kaže, da je s svojim „poslanim“ le vlival olje v ogenj. Ker želimo, da bi že utihnila po našem mnenju neosnovana govorica, zato opozarjamo spiritala g. Eržena, naj posreduje, da bodo pristojni faktorji, določno in verodostojno pojasnili neke okoliščnosti, iz katerih se je po našem domnevanju rodila omenjena nedelikatna govorica. Pojasi naj se, zakaj je neki jezuit moral nakrat iz Ljubljane, zakaj je odstopila bivša predstojnica, dasi nje upravna doba baje še ni bila potekla, in zakaj se je pri uršulinkah uvedla najstrožja klavzura. To je — kolikor smo mogli poizvedeti — jedina podlaga žalostni govorici. Ta naj se izpodbije in ljudje se bodo umirili, s samo grožajo s tožbo pa se ne uduše take govorice!

Več meščanov.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Jožefa Sedmaka posestvo v Nadanem selu in Štefana Spetiča posestvo v Vovčah (oba v drugič); Matije Lavrenčiča posestvo v Postojini; Andreja Colletta posestvo v Zalogu; Antona Lagoja posestvo v Vovčah in Andreja Jankoviča posestvo na Kalu (vsa štiri v prvič) dne 23. decembra v Postojini.

Franceta Marja zemljišče v Sevnici, cenjeno 2154 gld., dne 23. decembra 1895 in 23. januarja 1896 v Trebnjem. Franceta Krašovca posestvo v Gornji Brezovici, cenjeno 3610 gld. in Josipine Androjna posestvo v St. Jerneju, cenjeno 100 gld., oba dne 23. decembra 1895 in 24. januarja 1896 v Kostanjevici.

Tuji.

18. decembra.

Pri **Maltči:** Bernhardt, Fritz, Schweighoffer, Kary, Korman z Dunaja. — Marki Boglar-Goetschel iz Chane de Fonds. — Paterni iz Praga.

Pri **Lloyd:** Ritossa iz Vicinada. — Hillmayr, Semen iz Trebnjega.

Pri **avstrijskem cesarju:** Frusz, Petrtsch iz Jesenice. — Cerar iz Blagovice.

Pri **južnem kolektorju:** Coscancich iz Alberga. — Hartman iz Trsta.

Meteorologično poročilo.

Decembra	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
18.	9. zvečer	733.1	+0.5°C	sl. vzhod	sneženo	
19.	7. zjutraj	730.1	+0.6°C	sr. zahod	oblačno	12.8
	2. popol.	729.1	+2.0°C	sl. ssvzhod	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura +0.6°, za 2.5° nad normalom.

Dunajska borza

dne 19. decembra 1895.

Skupni državni dolg v notah.	99 gld. 55 kr.
Skupni državni dolg v srebru.	99 " 70 "
Avstrijska zlata renta.	121 " 30 "
Avstrijska kronska renta 4%.	99 " 75 "
Ogerska zlata renta 4%.	121 " 50 "
Ogerska kronska renta 4%.	97 " 65 "
Avstro-ogerske bančne delnice.	978 " — "
Kreditne delnice.	353 " — "
London vista.	121 " 10 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark.	59 " 32 1/2 "
20 mark.	11 " 86 "
20 frankov.	9 " 60 1/2 "
Italijanski bankovci.	44 " 20 "
C. kr. cekini.	5 " 74 "

Stanovanje

z 2 sobama, kuhinjo itd. itd. na **Emonske** cesti št. 8 v II. nadstropju se odda s 1. februarjem 1896. (1635)

Tkalke

(„vebarce“) se vzprejmejo v stanovitno delo proti dobremu plačilu pri trdki

Mayer in Biller v Gradcu.

Vožnja se povrne. (1638—1)

Na najnovejši in najboljši način

umetne (1504—9)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolezni z usmrtenjem živa

zobozdravnik A. Paichel

poleg čevljarskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadst.

Pristno ruski gumasti čevlji.

Visoki škornji iz juhte.

Plačilo na obroke.

Z roko šivani ali z roko zbiti

Čevlji

na teden 50 kr. za par.

Tovarna obutal

Dunaj

XVII. Bezirk, Hauptstrasse št. 25.

Pristno ruski gumasti čevlji.

Visoki škornji iz juhte.

Doktorja Otona pl. Trnkóczy-já

Malaga

s china in železom.

(Malaga 225 gr., Chort Chin. 7 gr., Tinet. Malat. ferri 25 gr.)

Skušeno že 20 let pri krvi revnih, slabotnih, bledih, medlih odraslih in otrokih, kot lahko prebavljiv china-železo-preparat.

Dobiva se (1525—5)

v **lekarni Trnkóczy-jevi**

poleg mestne hiše v Ljubljani.

1 stekleničica 75 kr.

Krepak učenec

se takoj vzprejme za strojarski obrt pri **Avgustu Terpin-u**, strojarju v Kamniku. (1630—2)

Glavne zaloge

pristno ruskih peterburških gumijevih galoš in čevljev za sneg

pri (1885—16)

J. S. Benediktu v Ljubljani.

2 leti garancije!

Remont. iz nikla	gld. 3.85
srebr. 800/1000 zlat r.	7.15
za dame	8.25
Spiralna Breque, 15 kamn.	13.20
16 k. I. Chaton sistem „Glashütte“	17.05
„Goldin“ Rem. s 3 pokrovi	6.00
garantirano trajna	9.90
Budilka, na sidro idoča, sveteča	1.97
Regulateur, 1 dan idoč, z bitjem	5.50
10 dni idoč, z bitjem	8.25

Ilustr. cenike o urah, verižicah, budilkah, regulatorjih, zlatem in srebrnem blagu do najfinije vrste razpošiljam gratis in franco. Neugajajoče blago se zamenja ali se povrne denar.

Evg. Karecker, tovarna za ure.

Bregenz, Vorarlberg. (1625—4)

Družbinske igre

in vsakovrstne igrače, kakor tudi galanterijsko in lesnarezbarsko blago priporoča kot najpripravnejše za (1627-3)

Božična darila

F. Stampfel v Ljubljani

Kongresni trg, Tonhalle.

Sodružnik

(1632—1)

z 20 tisoči se išče za prav živahno trgovino z manufakturnim blagom v nekem deželnem stolnem mestu.

Pisma naj se pošiljajo na „J. K. Celovec“ poste restante.

Auer-jeva luč.

50%
se prihrani
na plinu.

Auer-jeva luč.

Najcenejša,
najlepša,
najbolj
prijetna luč.

Auer-jeva luč.

Cena svetilke 5 gld.
brez strešice in montaže.

Dobiva se (1442—10)
v plinovi tovarni.

Auer-jeva luč.

Št. 3716.

Edikt.

(1611—2)

C. kr. okrajno sodišče na Vranjskem naznanja: Na prošnjo **Antona Blatnika**, posestnika v Ločici pri Vranjskem, varuha mladoletnega **Blaža Trofija**, dediča po dne 1. decembra 1895. l. umrlem mlinarju in zemljiškem posestniku **Martinu Trofiju**, po domače Martinčku, v Ločici pri Vranjskem, se dovoljuje

prostovoljna dražba

na 1823 gld. cenjenega mlinarstva s posestvom, zemljkaj št. 59 kat. občine Ločice, spadajočega v zapuščino poslednjega, nahajajočega se blizu iz Celja v Ljubljano držeče državne ceste in iz Vranjskega v Motnik in Kamnik držeče okrajne ceste, s fundus instructusom vred, ter se določa dražba na

23. decembra 1895

dopoludne ob 11. uri na lici mesta zapuščinskega posestva v Ločici pri Vranjskem s pristavkom, da se posestvo proda samo za cenitveno vrednost ali pa dražje.

Kateri želé kupiti, se vabijo, da ogledajo pri tukajšnjem sodišču dražbene pogoje, po katerih mora vsak dražilec vložiti vadij 182 gld., in pa cenitveni zapisnik.

C. kr. okrajno sodišče na Vranjskem

dne 6. decembra 1895.

C. kr. dež. sodišča svetnik: **Tertnik.**

Karola Wolf-a

restitucijski fluid.

(Izveleček iz izvrstnih gorskih zeljši).

Mnogo preskušeno osveževalno in okrepčevalno sredstvo po težkih naporih, trajnih ježah itd. — Najbolje se je obnesel pri vseh vnanjih boleznih, kakor: protinu, revmatičnem otrpnenju, zvrtju in pretegnenju žil itd. Cena steklenici 1 gld. 25 kr.

Karola Wolf-a

redilni prašek za živino.

Preskušeno pri vseh domačih in koristnih živalih, kakor pri konjih, govedih, ovcah, prešičih itd., če nečisto jesti, če slabo prebavljajo, izvrstno varovalno sredstvo proti kužnim boleznim. Cena zavitku 45 kr. (1224—24)

Premovano. — Mnogobrojna pismena priznanja.

Dobiva se v vsaki lekarni. Glavna zaloga pri jedinem izdelovalcu

K. Wolf-u, lekarju v Vipavi, Kranjsko.

Pazi naj se na varstveno znamko. — Razpošilja se vsak dan po pošti.